

İyi ki Sevmişim Seni

– GürhanGürses · 20 Ekim 2013

Kaptan o denli şiirsel ifadelerle derdini anlatıyordu ki Esu'da o kadar bu derde şifa oluyordu.

Kaptan şairse yazarsa Esu'da ilham perisiydi işte bal gibi hem de...

Kaptan erken gelmişti bu dünyaya Esu geç gelmişti.

Aynı vakitte aynı şehirde olsalardı ne olurdu? Ah kader keder olma lütfen bundan sonra diye dua ediyordu Kaptan kendi kendine.

Bir sihirli dil vardı aralarında, tılsımlı bir hava...

Olmazsa olmazdı biri, birbirlerine devaydılar.

Yüreklerine yüklemişlerdi aşk davasını.

Kaptan P dese Esu papatya anlıyordu.

K dese Küçüğüm kabul ediyordu Esu!

Bir kalp dili peydah olmuştu aralarında, sevgi dili, aşk...

Gözler bu kadar mı özlerdi bir canı, bu kadar mı yakardı bir teni.

Göz izi vardı Kaptan'ın kalbinde, Esu'nun göz iziydi bu...

Söz izi vardı Esu'nun kulaklarında, Kaptan'ın söz iziydi bu...

Allah u âlem aşk vardı ikisinin özünde, Kaptan ve Esu'nun hikâyesiydi yaşanan gerisi teferruattı.

Sevildiğini hissediyordu Esu, hiç bu kadar mutlu olmamıştı son zamanlarda. Şen şakraktı, mesut bahtiyardı, cıvıl cıvıldı yüreği.

-Seni seviyorum Kaptan! diyordu.

Kaptan dili tutulmuş bir halde Esu'ya olan hayranlığını milyona katlayarak seviyordu ve bunu zerre zerre hissediyordu.

-Ben de seni seviyorum Esu, diyordu heyecanlı heyecanlı, titrek bir sesle, ürkek bir gözyaşıyla...

Aşk gelince başa Kaptan'a bakmak kâfdir zannımca!

Baştan ayağa aşk olurdu Kaptan, aşk kokardı aşk konuşurdu aşk yazardı.

Görenler "Sana bir aşklar olmuş Kaptan hayırdır!" diye sual eylerdi.

Aşktan zarar gelmezdi.

Esu dopdoluydu, içi bir ummandı ve bu ummanda seyahat eden kalp gemisinin dümeninde Kaptan vardı. Bir tek onun Kaptanıydı, Kaptan'ın tek rotasıydı Esu, varacağı tek limanı, demir atacağı tek sığınağı...

"Sana bir şey anlatayım mı?" dedi bir gün Esu, Kaptan'a.

Kaptan mütebbessim bir şekilde "Anlat be Küçüğüm!" dedi.

Esu başladı:

Hız. Aişe (ra) buyurdular ki "Onunla baş başa yemek yerken, Efendimiz (sav) kendi eliyle ağızıma lokma tutardı. Ben bardağın neresinden su içersem, O'da oradan içerdi."

Kaptan kurşun yemiş gibi oldu.

Bu aynılık gayrılığı silip atıyordu. Birliğe işaretti, tekliğe... Anlayabiliyordu Esu'yu Kaptan, hissedebiliyordu içten.

-İyi ki varsın Esu! diye haykırdı Kaptan, 'İyi ki sevmişim seni...'

Gözleri doldu, içi kabardı taştı, akan yaştı sımsıcak, yanağından aşağıya.

Tek bardağın aynı noktasıyız seninle sevgili, tek tabağın tek kaşığıyız.

Sana ayarlı bir yaşamın deşifresidir bu hikâye. Sen neredeyse mutluluğumun başkenti de orasıdır işte!

Seninle aynı bardağın aynı yerinden su içmek isterdim, aynı kaşıkla aynı tabakta yemek, aynı çatalı

kullanmak isterdim. Aynı havluyla kurulanmak isterdim bir ömür boyu kurulandığın.

Kaptan Esu'ya sarıldı sımsıkı.

İçi aşkla dolmuştu gözü yaşla...

İki beden tek yürek olmuştu aşk diye çarpıyordu.

Kaptan Esu'yu yaşıyordu, Esu da Kaptan'ı...

Hayat yaşamaya değerdı her şeye rağmen, aynı tasta su içer gibiydi, aynı ateşte yanar gibi, aynı yarada kanar gibiydiler.

Allah'ım daim olsun bu saadet ve yekvücut olsun bu âşıklar diye dua ediyorlardı.

Vuslata değerdı.